

aftalen er vedtaget, vil fra da af ifølge lovforslaget blive behandlet efter de samme regler som EU-selskaber.

4. Høring

Lovforslaget har været udsendt i høring hos Foreningen af Firmapensionskasser, Justitsministeriet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Skatteministeriet, Socialministeriet, Arbejdsministeriet, Assurandør-Societetet, Danmarks Nationalbank, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Industri, Den Danske Aktuarforening, Budgetdepartementet, Arbejdsmarkedspensionsrådet, Forbrugerrådet, AMP-Samarbejdet, Realkreditrådet, Danmarks Rederiforening, Miljøministeriet, Sundhedsministeriet, Trafikministeriet, Arbejdsskadestyrelsen, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Lønmodtagernes Dyriftsfond (LD), Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation, Administrations- og Personaledepartementet og Ministeriet for Erhvervs-politisk Samordning.

5. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

Forlaget forventes ikke at få administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

6. Erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser

Åbningen af grænsen for udenlandske og danske forsikringselskaber skønnes at medføre en øget konkurrence, men det er ikke muligt at kvantificere disse erhvervsøkonomiske konsekvenser. Virkningen af, at både det danske og de udenlandske forsikringsmarkeder åbnes, vil kun vise sig gradvis.

Forslaget forventes ikke at få miljømæssige konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 2, stk. 1, nr. 1)

Danske forsikringselskabers tjenesteydelsesvirksomhed i udlandet og udenlandske forsikringselskabers tjenesteydelsesvirksomhed i Danmark reguleres af tjenesteydelsesloven, mens lov om forsikringsvirksomhed regulerer her etablerede forsikringselskabers virksomhed i Danmark.

I forbindelse med implementeringen af 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv indføres bl.a. princippet om fuldt hjemlandstilsyn. Efter dette princip føres tilsynet fra selskabets hjemland med dets samlede virksomhed, dvs. virksomheden i hjemlandet, virksomheden via filial og via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Tjenesteydelsesloven mister herefter i vidt omfang sin selvstændige betydning. De bestemmelser i tjenesteydelsesloven, som fortsat har betydning, foreslås indsat i lov om forsikringsvirksomhed, således at denne lov kommer til at regulere såvel de her etablerede forsikringselskabers virksomhed i Danmark som de danske forsikringselskabers tjenesteydelsesvirksomhed i udlandet og udenlandske forsikringselskabers tjenesteydelsesvirksomhed i Danmark.

Tjenesteydelsesloven foreslås derfor ved lovforslagets § 2 ophævet samtidig med ikrafttrædelsen af dette lovforslag. Forslaget ophæver som en konsekvens heraf henvisningen til loven. Dette kræver endvidere en ændring i lovens § 5 (lovforslagets § 1, nr. 3).

Selv om lov om forsikringsvirksomhed herefter også omfatter forsikringsvirksomhed i form af tjenesteydelser i Danmark, er det kun en mindre del af lovens regler, der har interesse ved forsikringstjenesteydelser. En meget stor del af lovens regler gælder efter deres indhold kun for danske forsikringselskaber. Desuden skal lovens regler fortolkes i overensstemmelse med forsikringsdirektiverne således, at loven fuldt ud respekterer princippet om, at forsikringstilsynet for et forsikringselskab fra en anden medlemsstat i Den europæiske Union sker i henhold til hjemlandets tilsynslov og foretages af hjemlandets tilsynsmyndighed.

Til nr. 2 (§ 4)

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 3 i tjenesteydelsesloven. Ordet »forretningsafdeling (generalagentur)« er dog ændret til »filial«. Denne sproglige tilpasning skyldes ønsket om at anvende samme betegnelse som på pengeinstitutområdet og på realkreditområdet.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer indholdsmæssigt til den nuværende § 211, stk. 5, som fastslår, at der også foreligger etablering i de 2 nævnte tilfælde. Bestemmelsen foreslås ændret således, at den tilpasses de ændrede regler i kapitel 24, hvorefter der er 2 former for filialetablering, jf. forslagets § 1, nr. 41 og 49 (§ 211 og § 219).

Såfremt filialens hjemland er et EU-land eller et land, der har implementeret 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv (3. generationsdirektiverne), reguleres filialen efter forslagets § 1, nr. 41. Såfremt dette ikke er tilfældet, følges de i medfør af forslagets § 1, nr. 49 fastsatte regler.

Til nr. 3 (§ 5 nr. 2)

Den hidtidige bestemmelse foreslås ændret, så forsikringsvirksomhed efter loven også omfatter den